

2. Sběrný rejstřík Nrs podle formuláře Ne jedn. ř. pro soudy.

§ 13.

Působnost revírního báňského úřadu podle zák. č. 170/1924 Sb. z. a n. a podle tohoto nařízení obstarávají na území dříve uherském báňské komisariáty, a kde není zvláštního báňského komisariátu, báňské kapitanáty; působnost báňského hejtmanství obstarávají v tomto území báňské kapitanáty.

Čl. II.

Toto prováděcí nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí je ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministry spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností a sociální péče.

Švehla v. r.

Srba v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Novák v. r.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.

Malypetr v. r.

Bečka v. r.

Stříbrný v. r.

Udržal v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Markovič v. r.

19.

Vládní nařízení

ze dne 26. ledna 1925,

kterým se vydávají podrobné předpisy k článkům I, II, III, IV a VIII finančního zákona pro rok 1925.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. XVIII finančního zákona ze dne 12. prosince 1924, č. 278 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet a rozpočet státních investic pro rok 1925:

§ 1.

(¹) Srážka na další interkalář a jiné úspory, provedená na konci kapitol, budiž s největším urychlením podrobně rozvržena příslušným ústředním úřadem podle vhodnosti na jednotlivá pododdělení rozpočtová.

(²) Výkaz o provedení tohoto rozvržení budiž zaslán ministerstvu financí a nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu nejdéle do konce června 1925.

§ 2.

(¹) Podle čl. II fin. zákona pro rok 1925 smí býti úvěrů povolených tímto zákonem použito

jen k potřebám naznačeným v příslušných kapitolách, titulech, paragrafech a pododděleních státního rozpočtu, který jest připojen jako příloha k finančnímu zákonu a zároveň s ním ústavně schválen.

(²) Předpis tento se nevztahuje na podrobnější položky uvedené v rozpočtových sešitech jednotlivých kapitol, připojených k vládnímu návrhu finančního zákona.

§ 3.

(¹) Prostředky povolené státním rozpočtem mohou býti požadovány jen podle skutečné potřeby. Každý poukazovací úřad jest povinen dbáti při tomto požadování největší úspornosti a pamatovati, že rozpočtové úvěry nejsou určeny k tomu, aby byly vždy vyčerpány, nýbrž že tvoří nejkrajnější hranici, až po kterou mohou býti učiněny výdaje v rozpočtovém roce na nezbytné nutné resortní potřeby.

(²) Nezbytné nutné potřeby resortní jsou ony, které jsou odůvodněny jednak zákony, vládními nařízeními neb právními tituly, jednak ony, kterých vyžaduje nerušený chod správního odvětví.

§ 4.

(¹) V případech odstavce 2. čl. II fin. zákona budiž odůvodněno v příslušném spise, že výdaj odpovídá skutečné potřebě a že nepřesahuje $\frac{1}{12}$ povoleného celoročního úvěru.

(²) V případech odst. 3. čl. II fin. zákona budiž rovněž odůvodněno, že výdaj odpovídá skutečné potřebě. Převyšuje-li potřeba v jednotlivém případě ve správním roce 1925 peněz 50.000 Kč, budiž vždy vyžádán souhlas ministerstva financí již k prejudiciálnímu činu této potřeby.

(³) Byl-li již dán ministerstvem financí souhlas k celkové potřebě, není zapotřebí k výplatě případných částek schválené potřeby dalšího souhlasu ministerstva financí.

(⁴) Bylo-li třeba vyžádati si předchozího souhlasu ministerstva financí, buďtež poznamenány den příslušného rozhodnutí tohoto ústředního úřadu a číslo jednacích ve spise.

§ 5.

(¹) Aprobanti spisu jsou osobně zodpovědní za to, aby bylo vyhověno nařízení předcházejícího paragrafu.

(²) Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní neb finanční, dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů,

případně referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a možno-li tudíž použití podle finančního zákona v daném případě rozpočtového úvěru, provede se poukaz.

(3) V opačném případě uvede orgán obstarávající službu účetní neb finanční podle platné účetní instrukce ve spise příslušné námitky a vrátí jej poukazujícímu, po případě rozpočtovému referentu k dalšímu jednání.

(4) Nesouhlasí-li poukazující, po případě rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní neb finanční, jest přednosta podřízeného úřadu poukazovacího, po případě poukazující referent (u ministerstva) povinen předložit věc s odůvodněným vyjádřením svému nadřízenému ministerstvu, případně ministrowi k rozhodnutí.

(5) Jednotlivým ministerstvům a nejvyšším ústředním úřadům jest vyhrazeno, aby vydaly v dohodě s ministerstvem financí podrobnější předpisy v rámci tohoto nařízení, pokud toho vyžaduje jejich organisace.

§ 6.

(1) Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle 2. odst. čl. II fin. zákona rozumějí se takové platy, které jsou splatny podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné neb pachtovné, umořovací splátky stavebních nákladů, úroky a splátky státního dluhu a podob.

(2) Tyto výdaje mohou se požadovati celou částkou, splatnou v určité lhůtě.

§ 7.

(1) Nepoukáže-li se v některém měsíci celá $\frac{1}{12}$ ročního úvěru, může býti použito zbytku v příštích měsících, jestliže jest to nutno ku hrazení řádných výdajů.

(2) Naopak bylo-li výjimečně v jednom měsíci poukázáno za souhlasu ministerstva financí více než $\frac{1}{12}$, má býti vyrovnána v některém pozdějším měsíci ona částka, o kterou bylo poukázáno více; nejpозději se tak musí státi v posledním měsíci rozpočtového roku.

§ 8.

(1) Je-li potřebí sjednati podle finančního zákona předechozí souhlas ministerstva financí, budiž tomuto zaslána dvojmo stručná informace o každém jednotlivém případě; v této informaci buď odůvodněna nutnost a neodkladnost navrženého opatření.

(2) Ministerstvo financí, vyžádavši si případně dalších objasnění, vyznačí na obou stejnopisech své rozhodnutí, podrží jeden stejnopis jako koncept, druhý vrátí.

§ 9.

(1) Opatření podle čl. III jest zcela výjimečné. Souhlas k tomuto opatření může býti dán jen v mezích ustanovení tohoto článku a jen je-li odůvodněna náležitě nutnost navrženého opatření (§ 3, odst. 2.).

(2) Úvěrů, stanovených v nejnižších pododděleních státního rozpočtu připojeného k finančnímu zákonu a snížených případně podle odst. 1. §u 1 tohoto nařízení, může býti především použito dle jejich určení a výše, jak jest uvedeno v podrobných sešitech příslušných kapitol. Rozdělení v sešitech kapitol má pouze interní význam a může v případě nezbytné potřeby v mezích připuštěných odst. 1. čl. II. fin. zákona, t. j. v mezích příslušné kapitoly, titulu a paragrafu, resp. pododdělení, býti použito nevyčerpaných úvěrů té které položky k úhradě většího výdaje jiné položky téže kapitoly, titulu, paragrafu, resp. pododdělení.

§ 10.

(1) Řízení podle § 7 zákona z 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., buď zavedeno dříve, než se založí právní titul požadované potřeby, a ne teprve, když se má již hotové právní jednání likvidovati placením.

(2) Toto řízení budiž provedeno i v těch případech, když v témže pododdělení státního rozpočtu má býti použito nevyčerpaných úvěrů mimořádných k úhradě výdajů řádných a naopak.

(3) Důsledkem ustanovení čl. III jest, že souhrn úvěrů schválených ústavně finančním zákonem jest nejkrajnější mezí, až ke které vláda při svolení ku překročení jednotlivých rozpočtových položek smí jíti, při čemž ovšem jest vždy nezbytným požadavkem, aby příslušné opatření bylo pro resortní účely nutným.

(4) Není-li pro jakýkoliv požadavek rozpočtem povolených prostředků a není-li také možná úhrada tohoto požadavku nevyčerpanými úvěry jiných položek schváleného rozpočtu, nelze povolit prostředků k hrazení takovýchto výdajů ani řízením podle § 7 zákona z 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n. V těchto případech musí býti vyžádáno svolení zákonodárných sborů, po případě Stálého výboru Národního shromáždění republiky Českosloven-

ské podle § 54 ústavní listiny, při čemž též bude zajištěna úhrada těchto výdajů.

§ 11.

Jestliže byly hrazeny některé výdaje přesunem (virementem) podle odst. 1. čl. III fin. zákona nepoužitými úvěry jiných rozpočtových položek, bud'tež tyto částky zaznamenány jako trvalá zkrácení oněch položek.

§ 12.

(1) Výdaje a příjmy, které se týkají státních podniků a jsou dosud preliminované v jednotlivých položkách státního rozpočtu na r. 1925, avšak nejsou započteny v očekávaných celkových přebytcích a schodecích těchto podniků, bud'tež podrobně vykázány ministerstvu financí do konce dubna 1925.

(2) Účiny na tyto výdajové a příjmové položky bud'tež zařazeny pod zvláštními podpoložkami též do účetní závěrky podniků s odvoláním na ustanovení tohoto paragrafu.

§ 13.

(1) Ministerstva, případně nejvyšší (ústřední) úřady vyhotoví podle vlastních průkazů účinnů a z opisů průkazů účinnů, jež jim podle platných předpisů předkládají do 10. každého měsíce podřízené poukazovací úřady, tři úhrnné výkazy výsledkových účinnů, sestavené podle nejnižších pododdělení státního rozpočtu připojeného k finančnímu zákonu a zašlou vždy nejpozději do 20. dne druhého měsíce následujícího po měsíci výkazovém dva z těchto úhrnných výkazů ministerstvu financí (a to jeden rozpočtovému odboru, druhý pro pokladní oddělení) a třetí nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu.

(2) Obdobné výkazy ke stejné lhůtě zašlou ministerstvu financí a nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu ohledně vlastních účinnů také ona ministerstva, případně ony nejvyšší (ústřední) úřady, jež jsou ve státním rozpočtu uvedeny pod samostatnými kapitolami, avšak nemají podřízených poukazovacích úřadů.

§ 14.

(1) K článku VIII fin. zákona se ustanovuje, že úvěr rozpočtového roku lze zatížit

výdajem poukázaným včetně do 31. prosince 1925, avšak platební rozkaz musí býti dodán k předpisu příslušné účtárně nejdele do 5. ledna 1926, a provádí-li se výdaj pokladnou, této nejpozději do 10. ledna 1926.

(2) Poukazy, v roce 1925 datované a došlé účtárně neb pokladně po uplynutí těchto lhůt, jest vrátiti jako neplatné.

(3) Případný souhlas ministerstva financí neb nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle čl. II neb III fin. zákona dlužno si vyžádati před koncem roku 1925.

§ 15.

Předpisy §§ 1 až 11, 13 a 14 tohoto nařízení nevztahují se na státní závody, ústavy a zařízení, jež byly prohlášeny vlád. nař. ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n., kterým se provádí zákon o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkolů správních, za podniky, spravované podle zásad obchodního hospodaření.

§ 16.

(1) Ustanovení §§ 3, 4, 5, 8 a 1. odst. §u 9 a § 10 tohoto nařízení platí obdobně též pro rozpočet státních investic s tou změnou pouze, že částka 50.000 Kč, uvedená v odst. 2. §u 4 tohoto nařízení, se zvyšuje na 100.000 Kč.

(2) Ustanovení § 13 platí rovněž obdobně pro rozpočet státních investic s tím, že výkazy jest sestavovati podle jednotlivých částí, oddílů a liter investičního rozpočtu.

§ 17.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr financí v dohodě se všemi ministry.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Franke v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Šrámek v. r.

Udržal v. r.

Bečka v. r.

Dr. Markovič v. r.

Srba v. r.

Novák v. r.

Habrman v. r.